

man ikke vil give Loven tilbagevirkende Kraft for de Mænds Bedkommende, der her i Landet allerede maatte være i Besiddelse af fremmede Statsobligationer, vilde det føre til Ubilligheder, naar der ikke blev givet særlige Bestemmelser for det Tilfælde, at en Obligationseier forinden Lovens Ikrafttræden maatte have erhvervet den allerførste Del af det Beløb, hvorpaa den senere erhvervede Obligation lyder. I de Tilfælde, hvor Obligationen for det fulde Beløb først udstedes, efterat den paagældende Kjøber har i forskellige Afdelinger eller Rater indbetalt det Beløb, hvorpaa Obligationen skal lyde, meddeles der som bekjendt for saadanne Indbetalinger af Dele af den senere Obligationens Paalydende Interimsbeviser. Det vilde da efter Udvalgets Flertals Mening være ubilligt, for at tage et Exempel, om en Mand, som inden Loven udkom, havde faaet Interimsbeviser for 9 Indbetalinger à 100 Rd., ialt 900 Rd., men først efter, at Loven var traadt i Kraft, fik en Obligation paa 1,000 Rd., skulde betale Stempelafgift for disse 1,000 Rd. uden Hensyn til, at han i Virkeligheden har betalt de 900 Rd. og erhvervet Bevis derfor, forinden Loven udkom. Med Hensyn hertil har Udvalgets Flertal ment, at der maatte tages den Bestemmelse, at den, der forinden Lovens Ikrafttræden har erhvervet Interimsbeviser, maa kunne gjøre Fordring paa, at der, naar til sin Tid Obligationen skal stemples, skal gjøres et Afdrag i Stemplet, svarende til det Beløb, han maatte have faaet Interimsbeviser for, forinden Loven traadte i Kraft. Men dernæst forekommer det Udvalgets Flertal, at, naar man vil inddrage fremmede Obligationer under Bestatningen, maa den samme Løse føre til ogsaa at belægge de Beviser med Afgift, som udstedes ikke i Obligationens Form, men i Form af Interimsbeviser for de Indbetalinger, der gjøres paa saadanne Obligationer. Om Sagens Realitet tror jeg ikke, at der med Rette kan være delte Meninger; men derimod er det muligt, at det ærede Mindretal har Ret i, hvad der er anført i Betænkningen, at Bestemmelsen ikke praktisk lader sig gennemføre paa den Maade, som Udvalgets Flertal har tænkt sig. Udvalgets Flertal har derfor for sit Bedkommende ikke

villet tage endelig Bestemmelse om dette Punkt — og jeg har bemærket, at Udvalgets Flertals Forslag var stillet endel tidligere, end Mindretallet fremkom med sine Bemærkninger —, førend vi navnlig idag under Forhandlingerne havde hørt, hvad den ærede Finansminister maatte finde sig foranlediget til at udtale om dette Punkt; thi det vil let ses, at om Mindretallet har Ret i sine Bemærkninger, det bliver overmaade meget paa, hvad det ærede Minister mener derom. Mindretallets Bemærkninger gaa jo nemlig blandt andet ud paa, at man ikke ret vel kunde skaffe sig noget Bevis for, at man havde betalt Afgiften for omtalte tidligere Interimsbeviser, som man skulde have Godtgjørelse for, naar Obligationen kommer tilstede, fordi Ministeriet formentlig ikke vil indlade sig paa at indrette sit Bogholderi paa en saadan Maade, at Beviset kan være tilstede. Derom den ærede Finansminister imidlertid mener, at det lader sig gjøre, forekommer det mig, af Mindretallets Bemærkninger tabe den største Del af deres Betydning. Mig forekommer det, derom jeg tør udtale min Opfattelse i dette Dieblit, at, skjøndt det vel er sandt, som det ærede Mindretal bemærker, at Interimsbeviserne ikke altid bære samme Nummer som det udstedte Papir, og at der kan gaa endel Aaringer hen, inden de indløses, kunde det vel tænkes ordnet paa en saadan Maade, at Interimsbitteringerne og Obligationerne haves tilstede paa samme Tid og altsaa virkelig kunne præsenteres, for at den Bedkommende kunde faae den Godtgjørelse i Afgiften, hvorom der er Spørgsmaal. Ganske vist kan man tænke sig det paa den Maade, at Gierne af Interimsbeviserne maa sende dem til Udlandet for at faae Obligationerne tilbage istedetfor; men der er formentlig Intet til Hinder for, at det i alt Fald i mange Tilfælde kan ordnes saaledes, at Obligationerne sendes til et eller andet Bankierhus, her paa Pladsen, som arrangerer det Fornødne med Besidderne af Interimsbeviserne og foranlediger en Udveksling af Interimsbeviserne og Obligationerne, og forsaavidt det bliver Tilfældet, lader det sig jo vel gjøre, at oplyse Sagen for Finansministeriet, saaledes at Afdrag for Interimsbeviserne